

להיכנס לבית הכנסת שתי דלתות

בבלי ח.

הירושלמי דן בזה בברכות פ"ה ה"א [ז:ז], ועיין מה שכתבנו שם.

התחילו עשרה ויצאו מקצתם

בבלי ח.

הירושלמי דן בזה במגילה פ"ד ה"ד [ל:ל], ועיין מה שכתבנו שם.

לחזור על הפרשה קודם הסעודה בשבת

בבלי ח:

הירושלמי דן בזה בברכות השמטות ד"ה בכל, ועיין מה שכתבנו שם (בסוף המסכת).

לכבד זקן ששכח תלמודו

בבלי ח:

הירושלמי דן בזה במועד קטן פ"ג ה"א [יא.א], ועיין מה שכתבנו שם.

קורא קודם ואחר הנץ – אינו בירושלמי

בבלי ח: • פ"א ה"א [ו:ו]

פעמים שאדם קורא את שמע, אחת לפני עמוד השחר ואחת לאחר עמוד השחר ונמצא יוצא ידי חובתו של יום ושל לילה.

בבבלי גם כן הובא, והוסיף שפעמים שקורא אחת קודם הנץ ואחת אחר הנץ, וגם כן יוצא ידי חובה של יום ושל לילה.

להחמיר על עצמו ולהקל לאחרים

פ"א ה"א [ו:ו]

ורבן גמליאל פליג על רבנין (רבנן) ועבד עובדא כוותיה (והחמיר על עצמו לקרוא לאחר חצות)? והא רבי מאיר פליג על רבנין ולא עבד עובדא כוותיה (ולא החמיר על עצמו), והא רבי עקיבא פליג על רבנין ולא עבד עובדא כוותיה.

בבבלי מפורש שרבן גמליאל לא חולק על חכמים, וגם מה שחכמים אמרו עד חצות הוא רק לכתחילה (ומראה הפנים דן בזה). הקושיא מרבי מאיר ורבי עקיבא לא הובאה בבבלי, ובשבת קלד. כתב שרבי מאיר מיקל לאחרים ומחמיר על עצמו.

תכלת דומה לים, והאם הוא כחול או ירוק

פ"א ה"א [ז:ז]

שכל המקיים מצות ציצית כאילו מקבל פני שכינה, מגיד שהתכלת דומה לים, והים דומה לעשבים, ועשבים דומין לרקיע, ורקיע דומה לכסא הכבוד, והכסא דומה לספיר, דכתיב ואראה והנה על הרקיע אשר על ראש הכרוב כאבן ספיר כמראה דמות כסא.

בבבלי סוטה יז. ומנחות מג: דומה לזה, אך שם לא מוזכרים עשבים וספיר. ומראה הפנים ביאר שלפי זה נחלקו התלמודים מהו צבע התכלת: לירושלמי הוא גרין (בלשוננו: ירוק), כמו העשבים, ולבבלי הוא בלו"א (בלשוננו: כחול), כמו השמים והים.

קריאת שמע אחרי הנץ, ותיקין

בבלי ט: • פ"א ה"ב [ז:ז]

מצותה עם הנץ החמה כדי שיסמוך גאולה לתפילה ונמצא מתפלל ביום.

בבבלי הלשון: ותיקין היו גומרין אותה (ומוכח שמתחילים קודם הנץ, שלא כירושלמי) עם הנץ החמה כדי שיסמוך גאולה לתפילה ונמצא מתפלל ביום (והיפה עינינו ד"ה ותיקין דן בזה).